

R 4358

கிறிஸ்து நமது பஸ்கா CHRIST, OUR PASSOVER

எகிப்து அமைதியாய் படுத்தறங்கும் வேளைதனில்
தேவனுடைய கட்டளையை நிறைவேற்றவேண்டியே
தூதனானவர் முன்னேறியே சென்றிட்டாரே,
அரியணை முதல் குடிசை வரை வாழ்ந்த தலையீற்று
ஈறாய் கொன்றே குவித்தார் பாசுபாடுஇன்றியே,
நடுநிசி இரவின் காற்றிலே விரைந்தே முடித்தார்
படைத்தவர் பணியையே
வேதனை நிறைந்த அழகை அங்கே,
ஏதுமியலா நிலையின் அழகுரல்,
ஒவ்வொருவீட்டின் இருதயம் தனிலே
பிளந்துவந்ததே இறுதி வாதையே,
தேவனின் சொற்படி கடந்துவந்ததே
மாபெரும் வாதையாய் எகிப்து தன்னிலே.
இஸ்ரவேலின் வாழிடம் தனிலோ
என்ன ஓர் அற்புதக்காட்சி, ஆங்கே.
இருளே இன்றி வெளிச்சம் சூழவே
கரத்தினில் கழியுடன் காலணி அணிந்தே
பயணத்திற்காய் விரைந்தே புறப்பட்டு
பஸ்கா விருந்தை விரைந்தே உண்டார்.
அவர்பிதாக்களின் தேவன்- அவர் அழகுரல் கேட்டார்,
அவரநேரமோ வந்ததே, அடிமைத்தனமும் முடிந்துவிட்டதே
எகிப்து முழுதும் துக்கித்தழுத அவ்வேளைதனிலே,
கசப்பான கீரைகளுடனே
புளிப்பில்லா அப்பங்கள் செய்தே
ஒரு வயதான செம்மறி ஆட்டினைச் சுட்டே உண்டனர்
ஒவ்வொரு வீட்டின் நிலைக்காலின்மீதும்
இரத்தம் காணும் நோக்கம் யாதோ ?
தேவதூதனும் அதைக் கண்டபின்னரே
அமைதியாகவே கடப்பதும் ஏனோ ?
இஸ்ரவேலின் தலையீற்றுப்பிள்ளைகள்
எகிப்தின் வாதையில் பங்கில்லாமலே பாதுகாத்ததே
நிலைக்காலின் இரத்தமே.
நூற்றாண்டுகள் பலவும் ஓடியே
கடந்தே மறைந்தே போனாலும்,
இரத்தத்தால் இஸ்ரவேல் புத்திரர் காப்பாற்றப்பட்டார்,
ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலரோ
கரத்தரின் இரத்தத்தால் இரட்சிக்கப்பட்டார்,
ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் பஸ்கா ஆட்டினைக்
கொன்றே தின்றாலும்

அதன் இரத்தம் என்னவோ
பாவ நிவாரணம் செய்வதற்கில்லை
விரைவில் வருவதற்கோர் முன்னடையாளம் செய்தார், -
மரத்தின்மீதே தொங்கி உயிர்நீத்த
பாவமில்லா ஒரு செம்மறி அவரே,
அடிமைத்தனம் பூண்ட கைதிகள் யாவரையும் விடுவித்தே,
பூலோகம் அனைத்தின் பாவம் சுமந்தே,
பாவத்தால் அடிமையாகிட்ட அனைவர்க்கும்
அடிமைத்தளையைத் தகர்த்தெறிந்தே
விடுதலை அளித்தார்,
நீதிமான் ஒருவர், தேவனின் ஆட்டுக்குட்டியானவர்,
இம்முழு உலகமாந்தர் யாவர்க்கும்
தம் விலையேறப்பெற்ற இரத்தம் ஈந்தார்.
நம் அன்பின் கரத்தரோ தம் அன்பிற்குரிய சீஷரை அமர்த்தி
விருந்து செய்தார், வெகு ஆவலோடே,
தெரிந்துகொண்ட வெகுசிலருடனே.
“இந்த விருந்தை நான் உங்களோடே உண்ணவேண்டியே
பேராவல் கொண்டேன்” என்றே
உரைத்தார், தம் அன்பிற்குரிய சீடர் தமக்கே.
“எந்தன் இருதயம் துக்கமாயுள்ளதே,
நான் தெரிந்த எனது சோதரில் ஒருவன்
என்னைக்காட்டிக் கொடுப்பானே,
என்றே உரைத்திட்ட போதினில்
நானோ, கரத்தரே நானோ என்றே வினவினர்
ஒவ்வொரு சீடரும் நடுங்கும் குரலினிலே.
இல்லை கரத்தரே இல்லை, இல்லை.
நாங்களும் உம்முடன் இறந்தேவிடுவோம்,
அழுதனர் சத்தமாய் ஆதங்கம் அடைந்தே.
கரத்தரோ மிகவும் துக்கமாய்க் கூறினார்,
ஒருவன் என்னைக் காட்டியே கொடுப்பான்,
ஒருவனோ என்னை மறுத்தேவிடுவான், என்றே
மறுமொழி துக்கமாய்க் கூறினார். “எல்லாரும் பயந்தே
என்னைவிட்டே ஓடியேவிடுவார்,
ஆனாலும் தந்தையே, நானோ தனியனாய்,
பாடுபடவேண்டுமே. உமது சித்தமே இதுவன்றோ,
என்னைக்கொடுத்தேன் முழுவதும் உமக்கே”
பந்தியில் அமர்ந்தே இருந்தபோதினில்
அவர் அப்பத்தை எடுத்தே ஆசீர் அளித்தே,
பிட்டுத்தமது சீடர்க்குக்கொடுத்தே.
இதனை நீங்கள் வாங்கிப் புசிப்பீர், உங்களுக்காகவே
பிட்கப்படுமே, இது என் சாரீர் எனக்கூறி அளித்தார்,

பாத்திரமதனைக் கையில் எடுத்தே ஸ்தோத்திரம்
பண்ணியே அவர்களுக்களித்தே,

நீங்கள் இதிலே பானம்செய்வீர், பாவமன்னிப்புக்கெனவே
அநேகருக்காகவே சிந்தப்படுமே –

புது உடன்படிக்கைக்கான எனது இரத்தமே
என்றுரைத்தாரே”

“இதுமுதல் இந்தத் திராட்சைப்பழ இரசமதனை
நவமானதாய் உங்களுடனே

எனது பிதாவின் இராஜ்ஜியம் தனிலே பானம்பண்ணும்
நாள்வரையில் இதனை பானம்செய்வதில்லை”

என்றே பகர்ந்தே பகிர்ந்தே அளித்தார்,
பாராள வந்த பரமனின் குமாரன்.

தமது சரீரம் இரத்தம் முழுதும் அனைத்து உலக
சோதர்க்காகவே அன்புடன் அளித்தார்,

உலகத்தின் பாவம் அனைத்தும் சுமந்தே
அவமானம் முழுதையும் தன்மேல் ஏற்றார்.

விரைவில் சோதரர் ஒருவர்
என்னைக்காட்டிக் கொடுத்திடுவார்

மற்றொருவரோ என்னையே மறுதலிப்பார் என்பதை
அறிந்தே மனமும் கசிந்தார்,

எல்லாரும் கைவிட்டே ஓடியேவிடுவார் என்பதைக்
கர்த்தர் உணர்ந்தே இருந்தார்.

நீங்கள் இதனை பானம்பண்ணும் போதினிலே
என்னை நினைவுகூரும் படியாகவே

இதனை செய்தே வாருங்கள் என்றே கர்த்தர் உரைத்த
வாக்கின்படியே வருடங்கள்

கடந்தும் ஒவ்வொரு ஆண்டும்,

உம் பரிசுத்த ஜனங்கள்தாமே, பரிசுத்தமாகவே

கண்ணீர் சிந்தியே நினைவுகூர்ந்தே வருகிறார் இன்றும்,

இந்த இரவுக்காலத்திலே, கர்த்தாவே

உமது முதற்பேறான யாமே, கையிலே கோலுடன்,

காலிலே பாதரட்சையுடன்

உம் பரிசுத்த இரத்தம் இதயத்தில் தெளித்தே,

ஒன்றாய்க் கூடியே நினைவுகூர்ந்திடவே, கர்த்தாவே

இவ்வேளைதனிலே, எம்மண்டை வாரும் ஆசீர்தாரும்,

இந்த மாடிவீட்டினில் எமது விருந்தினராகவே
வந்தே அமரும்,

யாம்உண்ணுகின்ற, குடிக்கின்ற வேளைதனிலே,
யாம்செய்த பொருத்தனைகள் புத்தாக்கம் பெற்றிடுமே

எம் பொருத்தனைக்கேற்பவே எம்மையுமே

உண்மையுள்ளவராகவே மாற்றிவிடும்,

பூமியின் நம்பிக்கை, மகிழ்ச்சிகள் எல்லாம்

பின்னுக்குத்தள்ளியே

உமக்கு உண்மையாய் வாழ்ந்திடவே,

உம்மோடு இடுக்கமான வழிதனிலே நடந்திட
எமக்கருள் தந்திடுமே.

உம்முடன் சிலுவை சுமந்தே வந்திட, இப்பூலோக ஆஸ்தி,
மின்னும் கசடுகள், ஆசை யாவையும் ஒதுக்கியே,
நும்மைப் பின்பற்றியே, உம்மைப்போல் பலியாக
எம்மையுமே தகுதியாக்கித்தாரும் இயேசுவே.

உம்மைப்போல் பிட்கப்படும் வேளையை
யாமேஒரு பாக்கியமாகவே கருதிக்கொண்டே,
ஒரு பங்கு நானும் ஏற்றுச் சுமக்கவேண்டுமே,
பாக்யமதைத் தாருமே,

ஒப்புரவாகும் இந்நன்னாளில்தாமே,
சமர்ப்பித்தோம் தந்தையே,

உமக்காக ஒப்பளித்தோம் ஏற்றுக்கொள்ளும் எமையே.

எங்களது பலிகளெலாம் சிறிதாகவே இருந்திட்டாலும்,
எடுத்துக்கொள்ளும் கர்த்தாவே,

எம் முழு பலியும் அதுதானே, பலிசெலுத்தும் தந்தைக்கே.

திரைக்கு இப்புறம் எப்போதும்
ஒவ்வொரு இமைப் பொழுதினிலும்

எமக்களித்த சோதனைகள் அதிகரித்தே வந்திடிலும்

அவை எப்போதும் நிறுத்துவதற்கில்லை என்பதறிவோம்
என் இறைவா.

பேரழிவோ, வாள்வீச்சோ, தீச்சவாலை,
எதுவாக இருந்திடிலும்,

எங்களது கெஞ்சமெனையில் உதவிசெய்யும் எம் இறைவா.

உம் இதழ்கள் சுவைத்திட்ட கசப்பான காடியினை
நாங்களும் சுவைத்திடவே

கர்த்தாவே ஆசிக்கிறோம், கசப்பாக உள்ளதென்றே
பின்வாங்கிச் சென்றிடாமல்,

முன்னோக்கி வந்திட்டே பானமதைப் பருகவேண்டும்.

எம்வாழ்வின் கெஞ்சமெனே அனுபவிக்கவேண்டுமன்றோ,
மகனுக்குரிய தகுதிகளை யாம் அடைந்தே,

எம் தலையுடனே ஒத்திசைவாம்

யாம் அமையவேண்டுமன்றோ, உம்முடன் வாழ்ந்திடவே,

உம்முடன் மரிக்கவேண்டும், எமக்கான பாத்திரமோ
வலியினாலும் துன்பத்தாலும் நிறைந்தங்கே

அளித்திடிலும்,

எனக்கான பாத்ரமதை ஏற்றுநடக்க அருள்தாரும்.

கடைசிசொட்டுவரை சுவைத்திடவே வேண்டுமன்றோ,

மரணத்திற்கேதுவாக மரிக்கவே வந்திடிலும் மீண்டும்

மீண்டும் குடிக்கவேண்டும், அனுமதிப்பீர் எம் தலைவா.

பேரின்ப சந்தோஷம் இப்போதே நிறைந்துவிடும்,

பாத்திரமோ மகிழ்வுதரும்,

வாழ்க்கைப் பாத்திரம் இனித்துவிடும்,

சாகாமை வந்துவிடும். இறப்பும் மறைந்துவிடும்.

தேவனே, ஆசீர்வதிக்கப்பெற்ற விருந்தினையே
 உம்முடன் நாங்கள் உண்டுவிட்டோம்,
 எத்தனை சோதனைகள் எதிர்கொண்டே வந்திட்டாலும்,
 இப்போதும் கடந்து செல்வோம், எம்கர்த்தரையே
 கட்டிக்கொடுக்காவண்ணம் உதவிசெய்யும் எம்இறைவா.
 விரைப்புடனே இருந்து சாத்தான் எமை சோதிக்கின்ற
 வேளைதனில்,
 கர்த்தாவே எமக்காக வேண்டிக்கொள்ள வேண்டாமன்றோ.

இந்த இரவுப்பொழுதிலே பயமும், திகிலும், பேரச்சமும்
 காணுகின்றவேளையிலே,

காற்றுகளோ மூர்க்கமாய் சுழன்றடித்தே புயலாய்மாறி
 வாழ்க்கையையே அடித்துக்கொண்டே சென்றிட்டாலும்,
 உமது அன்பு பரிசுத்தவான்கள்,
 அவரின் பஸ்காவை அனுசரித்தே முடித்திடுவார்.

மேசையை சுற்றியே அமர்ந்துள்ளோர்
 சிலராகவே இருந்திட்டாலும்,

இதிலே பலர் உம் பரிசினையே
 அடைந்தே நுழைந்திடுவாரே,
 வீட்டுக்குள்ளே பாதுகாப்பாய் அழைத்துச்சென்றே
 சேர்த்திட்ட ஒருவரையே

தினம் புகழ்ந்தே வீடுபேற்றை அடைந்திடுவார்,

ஆட்டுக்குட்டியானவரின் கலியாணநாளுக்காக
 காத்தே இருக்கின்றார்,

வேளைவந்தே சேர்ந்திடுமே.

போராட்டம் முடியுமுன்னே சிலர்
 களைப்படைந்தே போய்விட்டாலும்,

வெகுசிலரோ இது ஆகாது என்றே
 பின்வாங்கிச் சென்றிட்டாலும்,

வைராக்கியம் எனக்குள்ளே ஸ்திரமாய்
 நான் மேற்கொண்டே,

அன்பிற்கான சோதனையில் விழுந்திடாமல்
 நின்றிடவே வேண்டாமன்றோ.

விடுபட்டுள்ள நும் சோதாரரோ உமதன்பு
 பாத அங்கமாகவேண்டும்,

உம் கிருபாசனத்தண்டையிலே இறுதிவிருந்தை
 அநுஷ்டிக்கின்றார், அவர்க்கு முன்பாய் உள்ளதற்கே
 பலம் முழுதும் திரட்டிக்கொண்டே,
 அவர் மரணமதில் தியாகபலி
 நிறைவேற்றிடவே வேண்டாமன்றோ.
 விடியற்கால நட்சத்திரதூதர்களோ ஏகமாகக்கூடிபாடி,
 தேவபுத்திரர் எல்லாருமே கெம்பீரித்தே பாடுவாரே,
 பரலோகத்தின் மணி அனைத்தும்
 இசைக்கின்ற மகிமையின் காலையிலே,

கிறிஸ்துவின் சபையோ
 சோதனை நிலைகளையே கடந்தேவந்திடுவர்,
 யுகாயுகத்திற்குமே அவர் சந்தோஷம் நிலைத்திடுமே.

தந்தையின் அரியணை முன்பாகவே
 பேரன்புடனும் பெருமையுடனும்
 கறைதிரையற்ற மணவாட்டிதனை
 கிறிஸ்து சமர்ப்பணம் செய்திடுவார்,
 திருமணத்திற்கான நேரம் வந்ததே,
 விருந்தும்கூட ஆரம்பமாகிவிட்டதே
 கிறிஸ்துவும் அவர் சபையுமே என்றும்
 ஒன்றாய் வாழ்ந்திடுவார்.

ஆசீர்வதிக்கப்பெற்ற அந்த நன்நாள்தனிலே,
 மணவாளன் அரியணையில்
 தம் மணவாட்டியுடன் அமர்ந்திருப்பார்,
 அவர் மகிழ்வின்முகம் காண்பதற்கே
 அப்பெருங்கூட்ட மத்தியிலே

கர்த்தாவே எமக்குங்கூட பாக்யமதைத் தாருமையா.

– சகோதரி. ரெபேக்கா எப்டோனி.
 Sr.Rebecca.Fair Doney